

der i Finansudvalget har været forskellige Meninger. Man har ikke været uenig om, at det er en god og udmærket Skole, eller om, at det maaske kunde være meget godt at støtte Sagen, men der er jo noget, der kaldes Konsekvenser, og af den Grund have vi ment at maatte være lidt forsigtige i denne Sag. Hvis vi lige rent ud af Posen anbefalede denne Skole, kunde vi risikere, at mange vilde komme bagefter. Der er imidlertid stor Sympati for Skolen, og der er en hel Del Medlemmer i Tinget, der vide, hvorledes den virker, og som Følge deraf har den haft mange gode Venner og Fortalere baade i Finansudvalget og i Tinget. Vi ere derfor blevne enige om at henvise Andragendet til Kultusministerens Overvejelse, og dermed have vi antydet, at naar Ministeren har undersøgt Forholdene og set, hvilke Konsekvenser der mulig kunde komme, kunde der maaske gøres noget til Gavn for Skolen, uden at vi derfor bleve nødte til siden at sige nej. Hermed skal jeg anbefale Sagen til den ærede Ministers og til Tingets Velvilje.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Jeg er i det ejendommelige Tilfælde egentlig at kunne benytte de fleste af de Ord, som den ærede Ordfører har brugt. Jeg mener ogsaa, det er en god Skole, og jeg nærer stor Sympati for denne Sag, men jeg er betænkelig over for Konsekvenserne. Det vil være det høje Tings Medlemmer bekendt, at der paa Finansloven er optaget et Forslag om Understøttelse til Uddannelse af Lærerinder i Husgerning, og det kan maaske, naar Talen er om Konsekvenser, interessere ærede Medlemmer at høre, at forinden Finansloven endnu er færdig, har jeg modtaget et Andragende fra en, der mener, hun muligvis i den Anledning kan komme i Betragtning, hvad der imidlertid ikke er megen Sandsynlighed for. Det viser, hvor ivrig man er for at komme i Betragtning, naar der er Tale om den Slags Bevillinger. Jeg har, som sagt, megen Sympati for Skolen, men naar den faar Tilskud, vil der straks komme andre, og Husholdningsskoler kunne jo oprettes i omtrent ubegrænset Antal. Sagen har for Resten været Genstand for Regeringens Overvejelse, men den har forekommet os betænkelig af Hensyn til Konsekvenserne. Det skal imidlertid paa ny blive overvejet, om man mulig kan finde en Form, hvorunder man kan støtte denne enkelte Skole og samtidig sikre sig mod Konsekvenserne.

Jeg vil dog ikke kunne give noget Løfte om, at det kan lykkes.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Indstillingen under Nr. 6 af *Udvalget* (se Tillæg B., Sp. 1749—50)

vedtoges enstemmig med 80 Stemmer.

Under Forhandling sattes dernæst de til *Krigsministeren* henviste Indstillinger, Nr. 2 og 5 (Bet. Nr. 62 og 71).

Ordføreren (Busk): Hvad Indstillingen Nr. 2 angaar, som er omtalt i Betænkningen under Nr. 62, er der den Ejendommelighed, at det er et Mindretal i Finansudvalget, som tillader sig at indstille det paagældende Andragende. Da Mindretallet ikke har nogen særlig Ordfører, er jeg saa ubeskedent, idet jeg hører til Mindretallet, at motivere Indstillingen. Det er, som man vil se, en Enke Villhelmine Dahlgreen, Enke efter en Oversergent, som beder om en Forhøjelse af den Opdragseshjælp, der gives hende til hendes Børn. Mindretallet, som har gjort Indstillingen, ønsker ikke i nogen Maade at gøre noget, som siden kunde faa Konsekvenser. Det har navnlig haft to Grunde til at anbefale dette Andragende. Der er først det rene Humanitetshensyn. Vi synes, at naar der er en stakkels Enke, som har en Pension, der tilligemed Opdragseshjælpen i alt kun udgør 309 Kr. 60 Ø., og hun har 9 Børn, hvoraf 6 endnu ere ukonfirmerede, og af hvilke det yngste er 2 Aar, er hun i en i høj Grad beklagelsesværdig Stilling. Nu oplyses det i Andragendet, at hun har en lille Frugt- og Grønhandel paa Østerbro, men jeg kan meddele Tinget, at denne Handel maa hun opgive til 1ste April, fordi det er umuligt for hende at drive den, hvad man kan forstaa. Naar hun har en saadan Flok af bitte, smaa Børn, kan hun ikke selv passe en Forretning, og paa den anden Side er det umuligt for en saadan Kvinde at holde Folk. Hun er derfor, som sagt, i en højst beklagelsesværdig Stilling, og Mindretallet har da ment, at det burde overvejes, om det ikke kunde være muligt, som det mangfoldige Gange er sket i Finansudvalget, at stille sig human over for et saadant Menneske, der uden egen Skyld er i høj Grad trængende. Vi mene, at man mulig kunde